

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 27 MAIG DE 2022 | Número 168

PÀG. 3 | JUSTÍCIA I PAU

Tres respostes concretes de la Xarxa Laudato Si' a la crisi climàtica

PÀG. 6 | MERITXELL RUIZ

"El que més segrega és pagar per venir a la concertada"

PÀG. 26 | SANTUARIS URBANS

El claustre de la Catedral de Barcelona, un oasi de verdor i calma

PÀG. 29 | JAUME FLAQUER

"El món cristià demana ser reconegut com un igual en terra àrab"

PÀG. 32 | MONTSE CASTELLÀ

El llegat de saviesa de les tradicions espirituals

Griley: "Si el Sant Pare pot venir, fantàstic, i si no, hi anem nosaltres" | PÀG. 11

PÒRTIC

Escoles que promouen la solidaritat i la participació social. Projectes sòlids que atenen alumnat divers i que treballen per garantir la igualtat d'oportunitats. Famílies que s'associen a favor de la comunitat educativa. A qui beneficia fer incompatible la xarxa pública amb els centres d'iniciativa social?

SUMARI

3 Actualitat

3 respostes concretes de la Xarxa Laudato Si' a la crisi climàtica

"El que més segrega és pagar per venir a la concertada"

Griley: "Cal tornar a valorar el compromís de les religions amb el català"

La mestra d'una escola evangèlica que va canviar la vida a la Dolors

El claustre de la Catedral de Barcelona, un oasi de verdor i calma

Flaquer: "El món cristià demana ser reconegut com un igual en terra àrab"

32 Panoràmica

El llegat de saviesa de les tradicions espirituals, per Montse Castellà

Digueu-me, expliqueu-me, Déu existeix?, per Maria Rosa Ocaña

35 Recull de premsa

36 La setmana a les xarxes

3 respostes concretes de la Xarxa Laudato Si' a la crisi climàtica

Empresa, comunitat i escola. Qualsevol d'aquests sectors tan diversos pot fer front a la crisi climàtica del planeta. És la convicció de la Xarxa Laudato Si' que aquest dilluns ho ha demostrat a la seu de Cristianisme i Justícia amb l'exposició de projectes vinculats a aquests àmbits que ja es troben en funcionament. Un acte conjunt amb motiu de la Setmana Laudato Si', proposada pel **papa Francesc**.

"L'encíclica és molt clara i ens demana que apostem per la lluita contra el canvi climàtic". El col·laborador de Justícia i Pau **Francesc Macià** ha presentat el projecte '+KSol', comunitats solars ecosolidàries' que impulsa l'entitat recentment. La iniciativa vol avançar en la línia de l'encíclica i promou que "l'església es posi en posició davant d'aquesta situació". Les comunitats solars són instal·lacions de plaques solars que es col·loquen a un edifici, però que poden proporcionar energia a habitatges que es trobin a menys de 500 metres. Això és una realitat que permet la llei des del 2019 i que es pot fer sense cables ni instal·lacions addicionals.

Així doncs, la proposta de Justícia i Pau és clara: aprofitar les teulades d'esglésies, comu-

nitats i institucions religioses per instal·lar plaques solars i que l'energia pugui arribar als veïns d'aquests edificis. Un plantejament que no busca generar un benefici sinó que se centra en compartir i "crear comunitats solars en la línia de l'autoconsum col·lectiu", explica Macià. L'església del Pilar de Lleida és un **exemple d'aquesta iniciativa** que ja es troba en funcionament.

Assegura que "molta gent s'avindria a posar plaques solars", però no tenen una teulada practicable. Un problema real en entorns de gran densitat de població. '+KSol' vol que les comunitats proposin a les esglésies aquestes instal·lacions, s'hi adhereixin i se'n puguin beneficiar. Justícia i Pau exposa que les parròquies poden determinar que una part de l'energia es dirigeixi a llars que es troben en situació de pobresa energètica. També subratllen la importància que la instal·lació la facin empreses que comptin amb treballadors "conscients de l'entorn i de la cura de la casa comuna".

Fer front a la crisi climàtica des de qualsevol sector

Les escoles també són una font de canvi i transformació. Ho ha explicat Lluís Sala que forma

part de la comissió de treball de la pastoral de la Fundació Escoles Parroquials. El professor ha presentat el projecte 'Blau', un projecte en xarxa que s'organitza en diverses fases i que vol conscienciar a tota la comunitat educativa de la importància del treball per la cura del planeta. "La nostra missió és crear ciutadans conscients i responsables", ha afirmat.

Pere Sala, de l'empresa Antex, ha exposat com amb el projecte Sequal s'intenta lluitar contra la contaminació del sector tèxtil. A través dels plàstics i residus trobats al mar pels pescadors, l'empresa genera nous materials per fer peces de roba. Ha exposat iniciatives innovadores per treballar amb processos químics sostenibles i aprofitar el màxim de matèries possibles. Uns canvis que, per a Sala, "toca fer-los" perquè la indústria tèxtil és "la tercera més contaminant". "Hem de fer feina en aquesta línia", hi ha afegit.

Cal intensificar els esforços contra el canvi climàtic

La Catedràtica de Física Carme Llasat ha presentat el **sisè informe d'avaluació** del Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPPC). Un informe sobre la situació

actual davant del canvi climàtic presentat per científics experts en la temàtica. Llasat ha evidenciat els problemes de la contaminació mostrant mapes i gràfics sobre l'augment de la temperatura al planeta, el canvi del nivell del mar o la quantitat de precipitació dels darrers anys.

En la seva exposició, Llasat ha subratllat la diferència entre territoris i l'afectació del canvi climàtic en les diverses zones. "Afecta sobretot a regions que ja són molt vulnerables", ha dit. En aquest sentit, ha reflexionat sobre els mecanismes per afrontar aquests canvis. Uns mecanismes que té el centre d'Europa, però que al sud de l'Àfrica, per exemple, no hi ha.

La catedràtica també ha parlat dels conflictes bèl·lics com un element més que preocupa als científics en l'empitjorament de la situació climàtica del planeta. L'augment de malalties també pot ser una conseqüència de la contaminació. I és que, per culpa del canvi climàtic, moltes espècies s'han de desplaçar per trobar un nou lloc en bones condicions on viure. Aquests desplaçaments poden ser causants de la transmissió de noves malalties. Amb tot, Llasat ha assegurat que "cal intensificar els esforços contra el canvi climàtic".

“La Laudato si’ és una proposta, un procés i un camí”. Així ha defensat el president de la Lliga Espiritual de Montserrat, **Carles Armengol**, que cal seguir treballant l’encíclica després de set anys. Però aquest no és l’únic motiu. Per a Armengol, el text del Papa “ha tingut una recepció insuficient i desenfocada”. “No es tracta d’un apèndix, sinó que la Laudato Si’ és “una

nova síntesi de la doctrina social de l’església”. Un nou enfocament que proposa “anar cap a l’humanisme ecològic integral” i del qual se n’ha de fer una “lectura a fons”. “El que ens proposa el papa Francesc és un procés de conversió que no s’acaba i que tot just comença”, hi ha afegit. Per a ell, es tracta d’una “perspectiva integral” de les respostes que “com a humanitat hem de donar”.

‘La conversió ecològica és possible’

En l’acte també s’ha presentat la **campanya per les xarxes socials** que prepara la Xarxa d’Ecoparròquies de Justícia i Pau pels dies de la Setmana Laudato Si’. Un seguit de vídeos que es publiquen dia a dia sota el lema ‘La conversió ecològica és possible’. Set peces audiovisuals que responen als set objectius Laudato si’ establerts pel Dicasteri pel Desenvolupament Humà Integral. Els vídeos, realitzats per Animatec, assenyalen bones pràctiques vinculades amb l’encíclica del papa Francesc i a favor d’una ecologia integral.

Una vintena d’entitats cristianes formen la Xarxa Laudato si’ a Catalunya.

A escola mundial, l’Església celebra la Setmana Laudato Si’ sota el lema ‘Ecoltar i caminar junts’ del 22 al 29 de maig.

“El que més segrega és pagar per venir a la concertada”

Els representants de la comunitat educativa de l'escola concertada han alertat al Parlament de Catalunya del perill de menystenir “la iniciativa social del país”. Ho han fet aquest dimarts en una compareixença en la Comissió d'Educació, a proposta del PSC. En la intervenció han reivindicat un millor finançament que permeti la gratuïtat de l'ensenyament també a la seva xarxa i han defensat un model de col·laboració públicoprivada.

“A Catalunya continuarem afeblint la iniciativa social o realment ens atrevirem a construir aquest bon model de cogovernança?”, els ha preguntat **Meritxell Ruiz**, secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. Ho ha fet acompanyada de representants de les titularitats, famílies i direccions, i dels sindicats USOC, UGT i CCOO.

Ruiz considera que “els reptes actuals no es podran resoldre només des de l'administració”. Ni en l'àmbit econòmic, social, mediambiental ni educatiu, ha dit. I ha defensat la doble xarxa educativa: “Hi som perquè el model col·laboració públicoprivada és necessari per al futur”.

“Què molesta de la concertada?”

El president de la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya, **Carlos Camí**, ha expressat preocupació i sorpresa pel **discurs** d'algunes organitzacions polítiques i fundacions. “Pretenen crear l'opinió que l'escola concertada és una anomalia qüestionant la nostra raó de ser”, ha dit. En la seva intervenció, ha preguntat als assistents: “Què molesta de la concertada?”. En aquest sentit, ha subratllat que se'ls culpabilitza “de moltes disfuncions del sistema educatiu”. Ha fet referència al debat del cost de la concertada, a l'equitat i a la diversitat i pluralitat dels centres educatius. Per a Camí, l'escola pública i concertada comparteixen el mateix propòsit: “Siguem compatibles i complementaris, sumem dins el servei d'educació de Catalunya”.

El col·lectiu de l'escola concertada abraça 365.777 alumnes i famílies, més de 700 escoles i més de 22.000 professionals que ofereixen educació des dels zero anys i al llarg de tota la vida. Un col·lectiu que han descrit com a “divers” i “plural” i que aporta “diàleg amb els altres centres i el compromís social”.

Ruiz ha recordat que “totes aquestes escoles són entitats sense ànim de lucre”, i que van ser creades per respondre a necessitats socioeducatives molt diverses, com l'atenció a poblacions marginals o la protecció de la llengua. “Avui volem seguir fent aquesta tasca, col·laborant amb el model d'escola catalana”, ha dit.

L'infrafinançament, principal dificultat del sector

Amb tot, ha apuntat les dificultats que afronta el sector: la baixa natalitat, la crisi econòmica que afecta les famílies i la baixa inversió pública que acaben compensant les famílies.

Oriol Blancher, de l'Agrupació Escolar Catalana, també ha parlat de finançament insuficient. Com a exemple, ha xifrat en 22.000 euros de cost anual de manteniment d'una aula. L'administració només en cobreix uns 6.000 euros. Menys d'una tercera part. Aquí ha parlat de “les aportacions voluntàries però imprescindibles que fan les famílies”. I les ha descrit com “un greuge que carrega la manca de finançament sobre les famílies de l'escola concertada”.

“L'escola hauria de ser gratuïta per a les famílies, independentment de la titularitat dels centres”

Del compromís a favor de la inclusivitat i en la lluita contra la segregació escolar, n'han parlat des de l'Escola Pia de Calella. Una escola tipificada com a centre d'alta complexitat. Atenen famílies de 27 nacionalitats diferents. Compten amb 118 infants amb necessitats educatives i socials especials, pels quals reben un finançament addicional que en cobreix la meitat del cost real. A banda, tenen identificats 150 alumnes més amb necessitats socials.

Així ho ha explicat la directora del centre, **Marisa Romero**. Se'ls reconeix un 13% d'alumnat en situació de vulnerabilitat, però el percentatge real és d'un 31%. Un fet que explica que moltes de les famílies “paguen una part ínfima del rebut” i algunes que directament no paguen res. I ha reconegut que “a Calella atenem més famílies amb necessitats a la concertada que a les públiques”.

Amb tot, els infants i joves segueixen el curs amb normalitat: “No tenim abandonament”,

ha apuntat Romero com un èxit fruit de l'esforç de tota la comunitat educativa. Sobre la manca de finançament ha estat clara: "Desviem l'objectiu quan diem que la concertada afavoreix la segregació escolar; l'infrafinançament és la raó real: l'escola hauria de ser gratuïta per a les famílies, independentment de la titularitat dels centres".

En aquest sentit ha dit que "l'alumnat de l'escola concertada hauria de tenir els mateixos drets, les mateixes oportunitats i el mateix tracte que el de les escoles públiques". I ha demanat als parlamentaris "començar a prescindir d'aquesta distinció".

"Representen un 30% de l'oferta, en què els podem ajudar?"

Des del PSC **Dolors Carrera** ha agraït l'aportació que fan al sistema: "Vostès representen un 30% de l'oferta possible i tenen tot el nostre suport; en què els podem ajudar?", els ha preguntat. Des de Comuns, **Jordi Jordan** ha compartit amb el sector el diagnòstic que ara mateix "l'educació no és una prioritat" i ha preguntat pel compromís de la concertada en el desplegament del Pacte contra la segregació escolar.

La diputada de la CUP, **Nogay Ndiaye**, ha criticat que la concertada cobri quotes a les famílies: "No podem parlar de l'escola concertada com una escola d'accés universal; la paguem entre totes i només hi poden accedir unes quantes", ha afirmat.

Al seu torn **Blancher** ha insistit: "Desmuntem la fal·làcia: l'escola concertada està infrafinançada. I com que els diners no cauen del cel, cauen de les famílies". Ha demanat "fer gratuïta l'escola concertada" i que "ningú pugui trobar un fre en el diner per estudiar el que vulgui".

Una línia que **Ruiz** també ha secundat: "Només estem demanant que les nostres famílies no hagin de pagar per venir: el que més segrega és haver de pagar per venir". I s'ha preguntat: "Això que no passa al sistema sanitari, perquè no passa al sistema educatiu?"

Quin impacte tindria la gratuïtat d'una plaça en la segregació escolar?

Per la seva banda, **Mònica Palacín** d'ERC, ha agraït la tasca del sector en l'educació als infants del país. I ha dit que "cal posar l'accent en la coresponsabilitat" d'aquestes iniciatives socials.

"És cert que els centres concertats estan fent un esforç molt gran; també és cert que el departament també ha fet un esforç molt gran". I ha esmentat la reducció de ratios o la taula de treball bilateral i ha anunciat que "el finançament anirà millorant els propers cursos".

Des de Junts, **Assumpció Laila**, ha demanat "veure quin impacte tindria la gratuïtat d'una plaça en la segregació escolar". I també "no posar només el focus en l'escola per combatre la segregació" i incloure una mirada "fora l'escola". Ha agraït que hi hagi "escoles amb vocació", així com "l'esforç fet per les AMPA, els docents, els equips directius i els alumnes" en temps de Covid-19.

"Cal despolititzar l'educació"

Interpel·lats pels parlamentaris, **Blancher** ha demanat "despolititzar l'educació, entendre que és un bé per a tots i arribar a un pacte gran polític de país". I que això es tradueixi amb una major inversió econòmica "a l'escola pública i a la concertada, a les dues xarxes del nostre país".

"El Parlament ha aprovat 1.000 milions d'euros d'increment pressupost educació. Què ha

anat a la concertada? Res”, ha lamentat Ruiz en resposta a les diferents intervencions. I ha insistit amb què “la solució de la segregació i de les quotes és fer l’ensenyament gratuït”. Entre d’altres mesures polítiques ha suggerit “avançar la gratuïtat a P3”.

La secretària general de l’Escola Cristiana ha convidat als parlamentaris a visitar les seves escoles: “L’escola de Barcelona que més alumnat amb necessitats educatives especials ha rebut és una escola concertada. Els convidem a venir i a veure-ho”.

També ha demanat entendre com són el país, les ciutats i els barris: alguns amb molta diver-

sitat i d’altres amb menys. “Fins que no trencuem la segregació residencial, no trencarem la segregació escolar”.

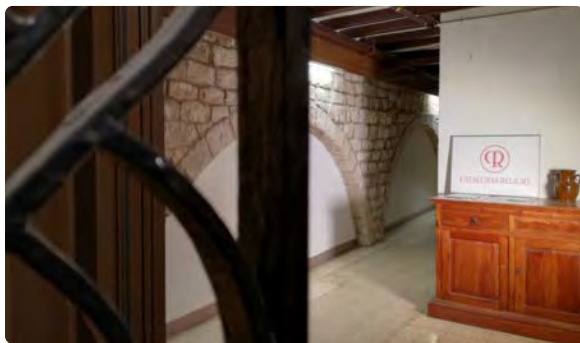
“Hem de protegir la iniciativa social”

Com a reflexió de fons, Ruiz ha demanat revisar la concepció de país vinculada a la participació i al compromís. “Catalunya està patint un menysteniment cap a la iniciativa social per part d’administracions i per part també de diferents representants públics”, ha lamentat.

Una tendència “preocupant”, tal com apunta l’estudi ‘L’evolució futura de la societat civil a la Unió Europea el 2030’. Un estudi que assenya-

la que “és un repte global, present en diversos Estats membres”. Ruiz ha alertat “de la reducció de la participació de les entitats civils i socials en tot allò que és públic”.

En aquest sentit ha demanat: “Si volem que la iniciativa social participi dels reptes d’aquest país, l’hem de protegir i deixar que participi”. Per això ha criticat que “moltes vegades no sentim més que crítiques” i ha demanat que des de la política “els marquin requisits” i que “confiïn en la iniciativa social”.

La Rebotiga n.49. Les demandes de les famílies de l'escola cristiana

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Avui amb **Maria del Mar Pla**, presidenta de la Confederació Cristiana d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya, parlem de les **demandes** de les famílies a l'administració educativa i sobre el reconeixement públic del treball de l'escola cristiana. També fem referència a l'**inici** de la setmana Laudato Si'. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Justícia i Pau convoca totes les creences a la Setmana per la Pau a Barcelona

Mantenir viu el missatge i el llegat d'**Arcadi Oliveres**. Aquest és l'objectiu de la '**Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres**', una iniciativa de l'entitat Justícia i Pau que es realitzarà dels dies 27 al 30 de juny. La proposta organitza diverses activitats per diferents espais de la ciutat de Barcelona. Entre aquestes, un acte simbòlic amb la participació de les diferents tradicions religioses i espirituals de la ciutat. Un total de cinc actes i activitats s'han repartit durant quatre dies. L'acte interconfessional 'La Pau del Cor' serà el 29 de juny a la tarda a la plaça Sant Jaume de Barcelona.

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més de 300 persones participen a les Jornades Gatzara sobre interculturalitat arabocatalana

La segona edició de les Jornades Gatzara tanca consolidant-se com a espai de referència per a sensibilitzar tot allò que compartim les cultures àrabs i catalana, a Barcelona. Del 17 al 21 de maig, més de 300 persones han pogut gaudir de diverses activitats culturals amb l'objectiu de promoure la reflexió sobre la interculturalitat arabocatalana i la cohesió social.

FUNDACIÓ BAYT AL-THAQAFÀ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

YVONNE GRILEY A LA SEU DEL DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA.

Griley: “Cal tornar a valorar el compromís de les religions amb el català”

La feina de prevenció de conflictes i de diàleg constructiu porta associada una capa d'invisibilitat. No fa soroll i acostuma a tenir poca projecció. Però és imprescindible per a la cohesió social i té efectes tangibles a mig i llarg termini. Aquest és el marc de treball de la Direcció General d'Afers Religiosos, que des de fa un any encapçala la filòloga i lingüista **Yvonne Griley**. A les portes del primer **Congrés Internacional sobre Llibertat Religiosa i de Consciència** que se celebra a Barcelona, parlem amb ella sobre la salut de les comunitats religioses del nostre país i la gestió d'aquesta realitat des del Govern. Un altre dels temes en què posa la màxima prioritat és la celebració dels 500 anys de l'estada de sant Ignasi a Catalunya i el compromís de les religions amb la llengua.

La van nomenar ara farà un any. Com ha vist les comunitats religioses després de la pandèmia?

En aquest moment les comunitats estan refent tota l'activitat a marxes forçades. Tot i que les entitats religioses o socials amb una vinculació religiosa, **amb la Covid no van parar de fer assistència**: amb persones necessitades, reco-

llida i repartiment de menjar... Tot això i amb la guerra que ara ha esclatat a Europa, no han aturat l'acció social.

També estan contentes i viuen amb alegria, lògicament, poder reprendre l'activitat de culte amb normalitat. Ens expliquen amb optimisme i agraïment poder-se tornar a reunir, **recuperar l'aforament**. He hagut d'anar a diferents cultes com a administració i ho he vist, tant en esglésies catòliques com, l'altre dia, en una reunió al Centre d'Estaca, de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies. També reben amb optimisme l'obertura de les portes de l'administració: és una novetat després d'aquest temps, poder parlar, tenir reunions a despatx, visitar-los i copsar què necessiten i què esperen de tu. Altra cosa és, en un moment en què puja la pobresa, amb la guerra i la inestabilitat al món, aquesta deriva de no saber si anem a millor o a pitjor. Això és un neguit comú i que es viu amb incertesa.

Què poden aportar les religions davant l'eperiència de desorientació?

Som molt conscients que una cosa és Europa, el sud d'Europa i el nostre país, amb aquest 30%

de persones que declaren no tenir una creença determinada, segons el **Baròmetre sobre la religiositat**. Arreu del món la religiositat va a l'alça i quan aquí creix la religiositat és per la gent que ve de fora. La religiositat també creix quan ho fa la pobresa, quan hi ha incertesa, o amb la sequera que provoca estralls.

Hi ha espais que poden ser de comunió i d'objectius conjunts, de creences bàsiques compartides. Espais realment de projecció: som de diferents creences, estem juntes per parlar d'aquests temes, compartim els neguits de cap a on va el món. La mateixa **defensa de la natura i la sostenibilitat** del planeta depassa les creences individualitzades i les fronteres: és una preocupació comuna. Aquests diàlegs conjunts van a l'alça, i fins i tot les persones que no tenen una religiositat o espiritualitat, hi poden debatre. Són espais que unifiquen preocupacions i tenen una dimensió de futur.

En sentit contrari, quin grau d'intolerància hi ha respecte la fe dels altres, al nostre país?

Volem actualitzar les dades del baròmetre per saber, després de la pandèmia, si hi ha hagut alguna incidència sobre aquest estat d'opinió,

de com sent la gent la religiositat. La voluntat és engegar-ho l'any vinent. La informació que ens dona és que no hi ha ni agressivitat, ni un sentiment d'allunyament, no hi ha negativitat, ni per part de les persones que professen una religió cap a les que no la professen, ni a l'inrevés. El grau de tolerància en aquest model català que tenim i que volem, de convivència, és molt alt.

"HI HA HAGUT UNA CERTA RELAXACIÓ EN LA PEDAGOGIA SOCIAL EN FAVOR DE LA LLENGUA"

En el pla de govern trobem la promoció de la llengua des de les religions. El català com a vehicle de cohesió també en aquest terreny.

El català com a llengua pròpia del país, i en situació de diglòssia, necessita protecció en qualsevol àmbit: sigui l'educatiu, l'esportiu o el religiós. La primera qüestió que volem posar de relleu és el paper cabdal de les diferents religions en el manteniment de la llengua i la cultura catalanes. I això que és un fet llargament percebut de sempre, en aquest moment en què

el català està patint altres riscos, cal tornar a difondre i valorar el compromís de les religions amb el català. Potser perquè ja ho sabíem i hi ha hagut una certa relaxació en la pedagogia social en favor de la llengua. Evidentment, la religió catòlica al llarg d'aquests anys perquè ha estat la més majoritària; però la primera Bíblia va ser la protestant, i la comunitat sikh va rebre el **premi de Plataforma per la Llengua** pel seu esforç pel català. En cada reunió amb les confessions sempre posem sobre la taula com veuen ells la situació del català. I hi ha la voluntat de mantenir el compromís, d'expressar-lo i de fer accions en favor del català. Aquesta és la línia de treball i esperem que en el marc general de foment del català també puguem ser, nosaltres i les confessions, actius amb alguna actuació en breu.

Quedarà plasmat en un pla concret?

Sempre que treballem intentem que els plans siguin àmpliament difosos, que facin pedagogia i donin coneixements sobre quin pot ser el paper i el compromís real de les religions. Si ho podem acompanyar d'accions avaluable, serà un pla complet. Hi estem treballant, és una de les prioritats. Lògicament, dins del Departament

de Justícia amb tots els avenços en matèria de sentències i de formació del personal, però també en l'àmbit de les religions. A l'any d'haver fet la planificació, aviat serà el moment d'avançar en aquest tema.

Heu previst actualitzar el diccionari de les religions, en la versió digital del Termcat?

Hi ha diferents elements de difusió de la terminologia de les religions, com un diccionari per a nens o el Termcat. Està força actualitzat, no és un diccionari tan antic. Sí que em vaig trobar que és a l'abast de tothom, però que es coneix poc. Ara no pretenem fer una eina nova, però com que part de la nostra actuació és en la tasca pedagògica, **cada dissabte difonem un mot** d'actualitat o que pot tenir una mica més de ganxo o interessar més als mitjans. Així donem difusió a les eines que ja existeixen i que potser estan més adormides i que són absolutament necessàries.

"HAS DE PODER VIURE LA RELIGIÓ SENSE CAP FRONTERA, SIGUI QUINA SIGUI LA TEVA CIRCUMSTÀNCIA DE GÈNERE"

En el pla de govern també us plantegeu promoure la diversitat inclusiva. Com l'enteneu?

La religió, la creença, és viscuda com un fet absolutament personal. Quan parlem de diversitat inclusiva ens referim a com viuen les religions les dones, però també el col·lectiu LGTBI. Parlem d'inclusiu perquè tothom ha de poder viure la religió, sigui quina sigui la seva circumstància personal. I el col·lectiu LGTBI, dins les mateixes confessions, sí que es troba amb limitacions d'aquest dret individual i universal que és el fet de creure. Ajudar a la visibilització d'aquest fet entra dins dels nostres objectius. I també com que s'ha de viure en català des de qualsevol religió, com a persona també has de poder viure la religió sense cap frontera, sigui quina sigui la teva circumstància de gènere.

"DIFONDRE EL PAPER DE LES DONES A LES RELIGIONS POT PORTAR MÉS RESPECTE I PROTAGONISME"

En el capítol de la dona, dins les religions, hi ha moltes coses que s'estan movent. Com la

**coordinadora de dones creients i feministes
Alcem la veu. Fins on podeu entrar,
com a poder públic, a dir com han de ser
les dinàmiques o normatives internes
de les mateixes confessions?**

Com a administració no podem entrar en l'organització de les religions. És un tema confessional i no hi tenim competència. Tenim competència per treballar pel coneixement mutu i per informar del marc legal i de quins són els drets en aquest país. En el marc general de drets, i el respecte a les dones, podem informar totes les religions, especialment a les que poden venir de la mà de persones immigrades. Tenim un important paper perquè la dona dins les diferents religions no sigui en cap cas menystinguda. Si ens arriba alguna disfunció, queixa o denúncia a la DGAR, la vehiculem cap allà on hi hagi la competència. Si és un tema de violència contra la dona, ho passarem a Mossos, o a Igualtat; si és un tema d'educació, a Ensenyament.

A més d'informar d'aquests drets, podem visibilitzar tots aquells avenços que facin les religions en funció de la figura i del protagonisme

de la dona. Els passos que pugui fer l'Església catòlica a l'hora de **designar dones de responsabilitat**, al capdavant de la seva estructura, ens interessa que siguin visualitzats, a Catalunya o sigui fora de Catalunya, des del Vaticà o a Europa. A les altres confessions, igual. Els mateixos jueus i els protestants tenen dones ministres de la fe. En el món del cristianisme hi ha multitud de maneres de fer en aquest sentit. Difondre el paper de les dones a les religions pot portar més respecte i més protagonisme. També sabem que les religions, en les seves estructures internes, evolucionen en funció de com evoluciona la història i el país.

Per tant, us situeu en aquesta difusió i pedagogia.

Sí, de qui és qui i al llarg de la història. Per exemple, una de les activitats que nosaltres tenim com a prioritària aquest any és la celebració dels **500 anys de l'estada de sant Ignasi de Loiola** a Catalunya. Al voltant d'Ignasi de Loiola hi ha dones protagonistes, dones del renaixement, que li van permetre poder tirar endavant amb aquest nou projecte dels exercicis espirituals. Si aquelles dones no haguessin

estat a prop, tant a Manresa com a Barcelona, segurament la seva evolució i empremta internacional no hauria estat possible. I això és molt desconegut.

**“UNA ACTIVITAT PRIORITÀRIA
ÉS LA CELEBRACIÓ DELS 500 ANYS
DE L'ESTADA DE SANT IGNASI
A CATALUNYA”**

Què implica que sigueu coordinadors d'aquesta celebració?

Aquests 500 anys de l'arribada de sant Ignasi a Catalunya es va aprovar el desembre com una commemoració del Govern de la Generalitat. Durant uns anys, la preparació la va **treballar la ciutat de Manresa**, perquè es fes una transmissió com a ciutat. I aquesta any en fan la commemoració específica, igual que l'**orde jesuïta** fa també aquest any de commemoració ignasiana. Com a Govern vam pensar que això tenia prou relleu nacional com internacional, també perquè el Sant Pare és jesuïta. Des del Departament de Justícia som coordinadors de

la commemoració enguany. Això vol dir que des d'Afers Religiosos hem creat un grup de seguiment amb l'Ajuntament de Manresa, també un grup amb els Jesuïtes i un grup de coordinació interdepartamental amb Cultura, Turisme i Presidència per a actuacions conjuntes.

La difusió del Camí Ignasià és una d'aquestes actuacions. Un camí marcat com a camí excursionista, lligat a la figura de sant Ignasi i que té molt d'atractiu. La coordinació directa del Camí es fa des de Turisme. És molt interessant. Treballem amb Manresa, amb la Cova de Manresa, no només l'estada sinó l'arribada a Catalunya, perquè es facin accions conjuntes amb Montserrat, amb Igualada i Barcelona. És important per a nosaltres haver pogut ajudar el **documental del Camí Ignasià**, que presentem a Roma el mes vinent.

“SI EL SANT PARE POT VENIR, FANTÀSTIC. I SI NO, HI ANEM NOSALTRES”

Fins a quin punt pot la Generalitat incidir en l'agenda del Papa, perquè visiti aquesta Manresa ignasiana?

L'agenda del Sant Pare només se la sap ell. És qüestió del que li permeti el moment i la salut; en aquests moments el genoll li està donant força complicacions. El Sant Pare va tenir present aquesta celebració des que en va tenir informació. Tampoc havia esclatat la guerra en aquell moment. Com distribueix ell la seva agenda en funció de la situació al món, això no ho sabem. Independentment d'això, la presentació d'aquesta pel·lícula és un moment clau, perquè també és el nostre primer contacte directe amb el Sant Pare com a conselleria, que té davant la Direcció General d'Afers Religiosos. Per donar-nos a conèixer i fer-li saber que volem la petjada de sant Ignasi aquí, a Europa i al món.

En l'aportació espiritual, que és molt viva i es transforma: la Cova de Manresa, com exerceix i difon aquesta espiritualitat, és un exemple d'actualització, de com es viu l'espiritualitat avui dia. Crec que és un moment molt bo per presentar Catalunya com a centre d'espiritualitat. D'això n'hem parlat amb el cardenal **Omella**, també ens ha permès de tenir contacte amb el nunci, **Auza**, i si el Sant Pare pot venir, fantàstic. I si no pot venir, hi anem nosaltres.

“OMELLA ÉS REALISTA I CONSCIENT QUE HI HA DIFERENTS OPCIONS POLÍTIQUES A L'ESGLÉSIA, COM DIVERSITAT D'OPINIONS HI HA A L'ESTAT ESPANYOL”

Com estan les relacions de govern amb els bisbes de l'església catalana? I concretament, amb el cardenal Omella, que també presideix la Conferència Episcopal Espanyola?

Entenem que la nostra actuació i relació ha de ser bona, dialogant i oberta amb totes les confessions. Intentem tenir portes obertes i diàleg constant amb totes les confessions. En el cas del cardenal Omella, des del primer moment, ja vam tenir una entrevista amb la consellera Ciuró, tot just després de l'estiu. Va ser una entrevista molt cordial i hi vam estar força estona, compartint els projectes de la Direcció General i amb aquesta possible vinguda del Sant Pare. La veritat és que ens trobem constantment, en diferents actes, de manera diàfana, dialogant, i també tenim ocasió de parlar d'aquells aspectes que a efectes de nivell parlamentari o polític

poden ser de primer ordre i neguit, de relacions entre el món polític i el món religiós. El cardenal sap perfectament que té el nostre suport en tota actuació que pugui fer de manera clara i contundent amb temes de pederàstia, perquè ho va dir des del primer moment: **actuar amb mà ferma** davant de qualsevol cas de pederàstia. L'Església ja ho està fent i li hem expressat que amb aquestes actuacions tindrà tot el nostre suport.

També sap que a l'Església catòlica se li exigeix que actuï amb aquesta fermesa perquè així s'ha d'actuar des de qualsevol sector en què hi hagi casos de pederàstia: qualsevol centre esportiu, educatiu, a la família i lògicament a l'Església, sigui quina sigui la confessió. Si nosaltres tenim alguna sospita o si ens arriba amb alguna informació relacionada amb menors, demanem que s'activin els protocols, sigui un cas d'Ensenyament, o amb Mossos, o infants. I encara que no siguin la nostra competència directa, amb les **immatriculacions** també tenim converses amb la Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació, que s'ofereix a mediar en cas de conflicte. La mediació l'han de voler ambdues parts. La Generalitat ja va fer pública una llistat

de propietats i els diferents bisbats l'han pogut **actualitzar**. De casos amb conflicte que ens han arribat n'hi ha 5, i dels que no s'ha pogut mediar, només 2. És poquet. Tenim el diàleg obert també per a aquests casos.

I diàleg amb temes de país?

No hem tingut ocasió d'entrar en temes de política i tampoc no ho demanem. L'altre dia el cardenal Omella en **unes declaracions** va dir que l'Església no ha d'entrar en política. Però sí que destaco, com a Afers Religiosos, que va dir que l'Església ha d'estar al costat del poble i que sap que al poble hi poden haver diferents posicionaments. Que estarà al costat del poble amb el que el poble decideixi fer o decideixi ser. Jo valoro molt aquestes declaracions. És realista i conscient que hi ha diferents opcions polítiques a l'Església, com diversitat d'opinions hi ha a l'Estat espanyol. Són unes declaracions neutrals, però que s'han de posar en context, perquè van ser una resposta a Vox.

Creu que hi ha hagut una evolució en com tractar aquests temes per part del mateix cardenal?

No puc valorar la transició perquè em refereixo a les que he viscut.

"ELS CEMENTIRIS S'HAN DE TRANSFORMAR PER PODER ENTERRAR LA GENT MUSULMANA COM REQUEREIX LA SEVA CREENÇA RELIGIOSA"

Forma part del pla de govern treballar amb els municipis, en el manteniment de centres de culte. Què implica?

És prioritat màxima, perquè estem parlant de gestió. Com a administració el que ens toca davant de la diversitat religiosa és garantir que les persones que s'adrecen a l'administració i que en funció de la seva religiositat o creença necessitin uns serveis determinats, els puguem donar aquests serveis adaptats, sempre que no hi hagi un entrebanc de tipus legal. Una de les accions que hem fet aquest primer any és una **guia específica per als serveis socials**: agafa temes d'alimentació, totes les poblacions de Catalunya i totes les circumstàncies en què la

major part d'aquests ciutadans tenen relació amb l'administració. Hi ha temes de competència exclusiva de les administracions locals, com la gestió dels cementiris. Ara ja planifiquem com reinformar els municipis.

I formar, també?

Aquests dies hem format 30 tècnics sobre gestió municipal, gestió de cementiris i gestió de la diversitat. En aquesta guia també valorem casos pràctics, bones experiències que ja s'han fet en diferents àrees bàsiques de serveis socials. A partir d'aquestes formacions surten peticions.

Els cementiris s'estan adaptant a la fe musulmana?

Amb la pandèmia hi va haver una punta molt alta de morts; sempre s'havia pensat que aquestes persones musulmanes per tradició anaven a enterrar-se als seus països d'origen. Ara s'ha vist que no, que moltes són nascudes aquí i nosaltres hem de donar una resposta perquè siguin enterrades aquí.

Les solucions no són fàcils...

No són fàcils perquè els cementiris s'han de transformar. Han de trobar espais per poder enterrar la gent musulmana de la manera que requereix la seva creença religiosa. Si no hi ha una punta de morts, això es pot fer. Els municipis que tenen cementiris a les ciutats tenen dificultat per créixer. On s'està trobant més obertura per fer parcel·les? En cementiris supramunicipals i també en la **col·laboració entre diferents municipis**, que en un moment determinat deixen els seus espais. Ara precisament per aquesta punta, i perquè hem seguit les **recomanacions del Consell Assessor**, els municipis catalans ja saben que per llei han de ser multiconfessionals i donar aquest servei a tothom. I en la mesura en què preveuen canvis, tenen present. Això ja és un gran avenç: potser legalment ho sabia l'arquitecte, però no hi havia consciència...

“EL CONGRÉS INTERNACIONAL DE LLIBERTAT RELIGIOSA PERMET VISUALITZAR CAP ON ANEM AMB AQUEST MODEL CATALÀ DE CONVIVÈNCIA”

Des de la Direcció General s'impulsen eines ja consolidades, com el Baròmetre, el Mapa de les religions o, fins i tot, la Mostra de cinema espiritual. Però n'hi ha una de nova, que és la convocatòria del primer Congrés Internacional de llibertat religiosa i de consciència a Barcelona. De què ha de servir?

El Congrés culmina l'ajut de la Direcció General a la creació d'aquesta **Càtedra d'investigació** que ha tirat endavant l'Observatori de Blanquerna. Marca una fita: apleguem grans figures del món universitari, al voltant d'aquest gran interrogant, que és avui la diversitat religiosa. També s'hi presentaran experiències d'Europa, d'Àfrica, dels Estats Units, i experiències catalanes i de l'Estat espanyol sobre gestió de la diversitat... Això contribueix a aquesta pedagogia que tots volem. I permet visualitzar cap on anem amb aquest model català de convivència que no es troba en gaires llocs del món: intentem gestionar aquesta diversitat des de la igualtat de condicions, amb investigació universitària i des de les diferents administracions, Generalitat i ajuntaments. És interessant que es vegi aquesta complicitat. No comencem

ara, sinó fa vint anys. Ens permet veure des d'aquest inici de segle cap a on anem i visualitzar-nos com a país.

Amb quin pressupost compta la Direcció General per tirar endavant tots aquests projectes?

Hem partit d'un pressupost conservador respecte a la legislatura anterior, pel que fa a ajuda i suport a les activitats, amb prop de 350.000 euros, i que no arriba al milió d'euros per l'activitat completa. Independentment, hi hem afegit **un milió d'euros** en dos anys per ajudar en mancances que tenen els centres de culte, d'aforament o salubritat que s'han vist durant la pandèmia. En global, aquest any hem tingut 1.350.000 euros. A veure si la situació econòmica de la Generalitat ens permetés ampliar. Veiem que l'activitat de les diferents entitats religioses cap a aquest diàleg, consens i coneixement actius també van creixent. I ens agradaria poder donar una resposta adequada a aquest creixement.

Sempre és més fàcil trobar recursos davant d'un incendi, que no pas fer pedagogia

i prevenir conflictes. Us costa justificar el paper de la Direcció General d'Afers Religiosos?

No. Dins de la conselleria, al contrari. Precisament s'entén molt bé que la tasca de cohesió social i de prevenció d'alguns conflictes per falta d'entesa, de coneixement, la Direcció General té molt potencial. Altra cosa és que en tot moment puguis tenir presència; però com en qualsevol àmbit.

Justícia és un Departament difícil pel que fa a la presència social positiva i també és el Departament que menys ha crescut pressupostàriament i té un capítol de despesa de personal enorme, a presons. L'esforç que ha fet Justícia amb un creixement pressupostari per dignificar els locals és important.

**"EL DIÀLEG SOBRE EL FET RELIGIÓS
ÉS BO I TRANSFORMA"**

Una pregunta més de caire personal, deixant el càrrec a banda: com viu aquesta feina, li agrada? Quina és la seva experiència del fet religiós?

Lògicament no ho explico massa perquè el meu paper aquí és de política i de gestió, i de gestió política. A efectes de la meua praxi, em considero una persona molt normal. Soc catòlica, batejada catòlica, però relativitzo el fet d'anar als oficis en funció de com tingui l'agenda. Estic en la mitjana d'aquesta religiositat no militant de cada setmana en què Catalunya està immersa.

Independentment d'això, com ho valoro? Aquí estic feliç, m'agrada moltíssim la feina que faig. Si alguna cosa sempre he intentat al llarg de la meua trajectòria és que hi hagi un resultat de la feina i que es mesuri socialment. Millorar amb qüestions com antisemitisme o islamofòbia, que són molt transversals a efectes de país, de govern. Incidir en elements de cohesió, com amb la llengua i la cultura, és una part de la meua trajectòria. Em lliga amb els 7-8 anys que vaig estar de tècnica en aquesta Direcció General, que em va permetre conèixer el sector i col·laborar amb l'estructura. M'agrada veure que allò amb què vaig col·laborar a fer néixer, hores d'ara és una estructura i un equip consolidat. I que és molt bo: és gent que incideix perquè les coses millorin.

I amb resultats?

Sí, sabem de municipis que ja estan dissenyant tombes diferents, l'Associació catalana de municipis ha fet alguna **publicació sobre diversitat religiosa**, els serveis bàsics de Salut ens reben amb els braços oberts per explicar casos i d'aquí deriven xerrades a les delegacions del govern de la Generalitat... Estem despertant interès per un fet que de vegades és desconegut. També és explicar què fas a diferents entitats i pobles i veure que la gent t'escolta. Hi ha curiositat per la diferència, per com viurem la religiositat en temps difícils. En el dia a dia, aquest diàleg sobre el fet religiós, transforma i és bo.

Potser estem en una fase més d'ignorància o analfabetisme religiós, on és possible despertar aquesta curiositat... No us preocupa que s'hagi trencat també una transmissió cultural?

Preocupa perquè té transcendència. Les raons de perquè s'ha perdut l'interès són diverses, però tampoc estan massa explicitades. Hi ha molts motius: històrics, per diferents pesos i contrapesos... El que preocupa és que, amb aquesta pèrdua d'activisme o d'interès, pugin les tendències polítiques més extremes. Passa quan hi ha relaxació en defensar què creus i quins són els teus principis i valors a l'hora d'ac-

tuar el dia a dia. I aquests moviments d'intolerància s'haurien de poder ressituar. I només es pot fer amb formació i despertant la curiositat pel veí que tens al costat o de l'indigent que tens al portal de casa, que no saps qui és, d'on veu, què parla ni en què creu. Hem de despertar aquesta curiositat, ajudar a apaivagar aquestes intoleràncies polítiques. Però això és persona a persona, són canvis generacionals. Amb llengua també sabem que és així. Estem parlant a llarg termini i, alhora, amb certes presses.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

BAULA

PRIMÀRIA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET

EXPERIÈNCIES D'APRENENTATGE

PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

FOTOGRAFIA: PRESENTACIÓ DEL DOCUMENTAL 'PROTESTANTS: LA HISTÒRIA SILENCIADA'

La mestra d'una escola evangèlica que va canviar la vida a la Dolors

Dolors Bori té 95 anys i va néixer al barri del Poblenou. Una decisió que va prendre la seva família va transformar la seva vida. "El meu pare era ateu i va decidir que no aniria a cap escola de monges i em va inscriure a *los protestantes*, com deien llavors", relata.

Bori fa referència a la xarxa de centres educatius i escoles que havien promogut els metodistes a partir de 1871. Fou llavors quan va arribar a la ciutat un primer missioner procedent de Gran Bretanya, país on va néixer aquesta denominació protestant. La va fundar **John Wesley** al segle XVIII, durant la primera revolució industrial, i posava l'èmfasi en els obrers, davant d'una tradició anglicana que per alguns, estava massa centrada en les elits.

Aquesta aposta pel cristianisme social fa que, quan els metodistes arriben a Catalunya, tenen molt clar que on s'han d'implantar és als barris populars: ho faran a l'actual Ciutat Vella, al Clot i al Poblenou. El pioner d'aquesta obra és un laic, **William T. Brown** (1821-1899) que, després d'aprendre castellà per evangelitzar als mariners espanyols que desembarquen al port de Londres, és enviat a Espanya el 1869. Des-

prés de segles de persecució, aquell any una Constitució liberal reconeix per primer cop la llibertat religiosa a l'Estat, tot i que només per estrangers.

Però, per què a partir de 1869 els protestants van començar a fundar escoles, que van existir durant set dècades, fins a 1939? Per explicar-ho, ens hem de remuntar al segle XVI, quan a l'actual Alemanya neix aquesta branca del cristianisme i un dels seus fets diferenciats és la centralitat de la Bíblia i la importància que sigui el mateix creient qui la interpreti directament. Per fer això, és necessari saber llegir i escriure i per aquesta raó, "des del primer moment es va donar una gran importància a l'ensenyament i a l'alfabetització", explica **Carme Capó**, historiadora, membre de l'Església Protestant de Barcelona centre i autora dels llibres *L'obra metodista a Catalunya i Balears* (Clie) i *El protestantisme a Balears* (Documenta Balears).

A Barcelona no només van fundar escoles els metodistes. Les Assemblees de Germans van tenir centres educatius a Ciutat Vella (al carrer Ferlandina i a la Barceloneta) i al districte de

Gràcia. Al carrer Terol s'hi ubica un dels temples més antics de la ciutat, situat al carrer Terol, fundat l'any 1869.

Els baptistes van fundar als anys vint un centre i un temple al carrer Riera de Sant Miquel, també a Gràcia, un local que fou requisat després de la Guerra Civil. D'aquesta comunitat sorgirien l'Església de la Bona Nova (al carrer del Camp) i la del carrer Verdi i que pertanyen a dues denominacions diferents: la UEBE i la FIEIDE.

A la resta de Catalunya, també van haver-hi escoles evangèliques a Rubí (metodistes), Sabadell (anglicans, assemblees de germans i baptistes), Monistrol de Montserrat (primer dels presbiterians i després dels anglicans), Figueres, Vilabertran, Llançà, L'Hospitalet de Llobregat, Vilafranca del Penedès (baptistes), Reus (presbiterians), Caldes de Montbui (assemblees de germans).

Aquestes escoles es dirigien a tota la població, i no només a les famílies de tradició protestant. Sobresortien pels seus mètodes pedagògics innovadors per l'època i segons diferents historiadors, van comptar amb la complicitat de

moviments republicans i de lliurepensadors. "L'avui del president d'ERC, Oriol Junqueras, havia estudiat en un col·legi evangèlic", va recordar la presidenta de la Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya (IBEC) i anciana de l'Assemblea de Germans del carrer Terol, **Noemí Cortès**.

Cortès va fer aquestes declaracions en una taula rodona sobre educació protestant en l'Església Evangèlica de Betlem (Nació 24), hereva d'un col·legi i una església que van fundar els metodistes el 1872, i que enguany celebra el seu 150è aniversari. En l'actualitat, pertany a l'Església Evangèlica Espanyola, branca que aglutina a comunitats d'origen luterà, presbiterià o reformat (calvinista) i metodista.

La guerra que ho va canviar tot

L'esclat de la Guerra Civil va marcar un abans i un després a l'obra evangèlica. Al bàndol franquista, tot és clausurat i pastors i dirigents van ser executats. El cas més emblemàtic és el del reverend anglicà Atilano Coco, a Salamanca: era amic personal de **Miguel de Unamuno** i aborda el seu afusellament la pel·lícula d'**Ale-**

FOTOGRAFIA: DIPLOMA ESCOLES EVANGÈLIQUES.

Jandro Amenábar 'Mientras dure la guerra'. En el bàndol republicà, la situació és diferent. Al principi de la guerra tots els temples tanquen, però després, reobren les seves activitats. Ara bé, els inicis de la Guerra Civil van ser molt difícils per les escoles metodistes del Clot i Poblenou. Són unes setmanes molt marcades per la crema de temples i convents catòlics, però a Barcelona, a la matinada del 19 de juliol,

"la primera església de la ciutat en ser cremada és la del Clot", indica Carme Capó. Els veïns ràpidament van avisar i els danys van ser reduïts.

Al Poblenou, la situació va ser molt més dura. Al mateix 19 de juliol, "quan els milicians assalten el local, es van trobar amb banderoles amb la bandera monàrquica, durant una exhibició de gimnàstica que s'havia fet durant l'Exposi-

ció Universal; precisament, l'èmfasi en l'educació física era un dels punts que feia pioners aquests centres", agrega Capó.

Barcelona cau en mans dels nacionals el 26 de gener de 1939, i totes les esglésies i escoles evangèliques tanquen. L'Hospital Evangèlic, fundat a finals del segle XIX, aconsegueix salvar-se, ja que es posa sota la protecció dels consolats estrangers.

L'excepció de Madrid

L'única ciutat d'Espanya on les escoles evangèliques es van mantenir va ser a Madrid, però d'una manera molt precària. A l'inici de la Guerra Civil, a l'ambaixada alemanya va demanar a tots els seus conciutadans que abandonessin la capital espanyola per ordre directa d'**Adolf Hitler**. En canvi, la família Fliedner va decidir seguir allí i col·laborant amb els temples i col·legis evangèlics que havien promogut, des de finals del segle XIX, amb el suport dels luterans alemanys.

Com explica **Joel Cortés**, president de la Fundació Federico Fliedner, la principal escola (El

Porvenir, que encara existeix) va ser assaltada per un grup de milicians a l'inici de la guerra. Mentre inspeccionaven l'edifici, "es van trobar amb la toga del pastó, i es van pensar que en realitat era un capellà i el van estar a punt d'afusellar". Al 1939, El Porvenir és clausurat i els Flinder decideixen recollir infants evangèlics de tot Espanya i preparar-los a casa seva pels exàmens lliures. Dècades després, aconseguíen reobrir el col·legi.

Avui, l'entitat gestiona dues escoles a Madrid, un arxiu històric, un centre d'espiritualitat a San Lorenzo del Escorial i un seminari que forma pastors per a l'Església Evangèlica Espanyola i l'Església Espanyola Reformada Episcopal (Anglicans). "Som una institució que defensa l'humanisme cristià, els nostres centres educatius no són confessionals i rebutgem qualsevol forma d'adoctrinament religiós", recalca Cortés.

Un període de represa

Després de la guerra, Dolors Bori va "perdre el contacte" amb els evangèlics del Poblenou. "Però de l'escola no me'n vaig oblidar mai i als 47 anys, Déu va voler que treballés amb una

germana d'aquesta comunitat". "Em van invitar a una festa i jo, amb la il·lusió de poder veure a la meva antiga mestra, hi vaig anar" i el seu contacte amb el món protestant s'ha mantingut fins a dia d'avui.

L'únic centre educatiu gestionat per una tradició no catòlica a Barcelona que existeix és el Col·legi Urgell, vinculat als adventistes. Es va fundar al 1960. Durant aquells anys, i fins els anys 80, també va existir un altre centre evangèlic, l'escola Pere Galés, i els baptistes a Sabadell també van promoure una escola. A Terrassa, l'Església Unida de Terrassa (que enguany celebra el seu centenari) ha assumit la gestió d'un centre educatiu, que també té un tarannà aconfessional. La seva directora és **Ruth Giordano**, *col·laboradora de Catalunya Religió*.

'Protestants: la història silenciada'

L'acte on Carme Capó, Joel Cortés i Noemí Cortés van intervenir, el passat diumenge, forma part de la gira que està realitzant el documental de la productora Clack *Protestants: la història silenciada*, de la productora Clack, un projecte

que pretén recuperar una cara desconeguda de la repressió franquista: la que van sofrir les esglésies evangèliques.

El projecte ha comptat amb el suport de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat, Memorial Democràtic, la Fundació Pluralismo y Convivencia i l'Ajuntament de Barcelona. Es va estrenar la passada tardor, en el marc de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya.

La conferència es va emmarcar dins del cicle de commemoracions que està fent l'Església Evangèlica de Betlem per celebrar el seu 150 aniversari. Va ser fundada el 1872 pel missioner metodista William T. Brown (1821-1899). Des del 1967, la comunitat està situada al seu actual emplaçament (Nació, 24), i el 1966, fou la primera a realitzar els cultes totalment en català. En l'actualitat, el seu pastor és el teòleg, doctor en psicologia i professor de Cristianisme i Justícia i de la Fundació Vidal i Barraquer, **Victor Hernández**.

La utopia i la distopia al cristianisme, a la nova revista 'Qüestions'

El número 272 de *Qüestions* presenta un monogràfic que porta per títol *De la utopia a la distopia*. En el nou número publicat per la Fundació Joan Maragall, autors de diferents disciplines reflexionen sobre la dialèctica utopia-distopia al cristianisme. La revista també compta amb un diàleg entre **David Jou**, **Pere Lluís Font** i **Miquel Calsina**. Les utopies totalitàries del segle XX, segons la Fundació Joan Maragall, ja van mostrar que utopia i distopia poden esdevenir les dues cares d'una mateixa moneda.

FUNDACIÓ JOAN MARAGALL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El filipí Armin Luistro, nou superior general de La Salle

El germà **Armin Luistro** és el nou Superior General de l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes. El filipí pren el relleu al **germà nord-americà Robert Schieler** i passa a ser el 28è successor de **sant Joan Baptista de La Salle**, que rep l'honor de continuar amb la seva missió durant la celebració del 46è Capítol General de l'Institut. L'elecció es va produir el 18 de maig a Roma, vuit anys (set anys segons la Regla de l'Institut, però un més per la pandèmia) després que es nomenés l'**anterior Govern a 2014**, també a Roma.

LA SALLE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Badalona té un nou centre diürn per acollir 35 persones sense sostre

Aquest dimecres s'ha inaugurat el nou centre diürn Folre, dedicat a l'atenció de persones en situació de sense sostre. Un projecte que impulsa la **Fundació Llegat Roca i Pi**, l'**Orde Hospitalari Sant Joan de Déu** i Càritas Diocesana de Barcelona. Durant l'acte institucional s'ha pogut visitar el centre de la mà de les persones en situació de sense llar que reben suport al centre i que han pogut explicar des de la mateixa experiència com funciona i quin servei s'hi dona.

CÀRITAS BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El claustre de la Catedral de Barcelona, un oasi de verdor i calma

A les ciutats, no tot és brogit, soroll o presses, també existeixen espais de veneració, de contemplació de la natura, de silenci, de contacte amb l'intangibles i l'essencial. Aquests indrets els podríem anomenar "santuaris urbans". Amb el claustre de la catedral de Barcelona iniciem una col·lecció de reportatges que volen reivindicar els racons de pau i recolliment que existeixen a molts espais urbans. A l'estil de la sèrie sobre **santuaris naturals**, però aquesta vegada, a la ciutat.

El claustre gòtic de la catedral de Barcelona es va construir al llarg dels segles XIV i XV i és l'espai més antic de la ciutat on sempre s'ha pogut gaudir dels arbres. Per què? Senzillament, perquè el verd dels arbres forma part d'un dels tres elements que tenen tots els claustres: aigua, vegetació i pedra.

Recordem que la divisió quadrangular de la majoria dels claustres és el símbol dels quatre rius del Paradís esmentats en la descripció que fa el Gènesi del jardí de l'Edèn. Com en el jardí mític, en els claustres han de créixer arbres fruiters, així com plantes ornamentals, aromàtiques i medicinals. Aquesta barreja d'arbres

fruiters, plantes aromàtiques i flors tenia com a objectiu evocar el Paradís en el seu conjunt, ja que el claustre era un espai de circulació dels religiosos, de meditació silenciosa i de contemplació de la natura com a creació de la divinitat.

El claustre de la catedral de Barcelona també era un lloc de comunicació entre la ciutat i l'església sobretot al llarg dels segles en què Barcelona va quedar constreta per les muralles. El claustre va esdevenir un petit oasi de verdor i calma en una ciutat molt densa des de la segona meitat del segle XVIII. Per tant, el claustre no només era una àrea de circulació dels religiosos, sinó que també ho era per la ciutadania, tal com demostren els gravats històrics i les notícies dels viatgers. També és una part de la catedral en la qual gaudir dels diferents moments del calendari litúrgic, tot aprofitant les vint-i-una capelles laterals, les processons que s'hi fan o la font que s'engalana per Corpus.

El jardí del claustre de la catedral de Barcelona sempre s'ha caracteritzat per la presència dels arbres, de les tretze oques i de la font. Analitzem aquests tres elements.

El jardí medieval, segons la documentació consultada, estava format per tarongers i llimoners, així com plantes aromàtiques i medicinals. A finals del segle XIX es plantaren les actuals i centenàries magnòlies que, amb el pas del temps, han generat un ambient més ombrívol del que existia tradicionalment.

La presència de les tretze oques resta documentada des de finals del segle XV i el seu nombre simbolitza els tretze anys que tenia Santa Eulàlia quan va ésser martiritzada i els

tretze turments que va patir per fer-la renunciar a la fe cristiana. L'actual font de Sant Jordi es va construir el 1448, substituint-ne una d'anterior. Cada any, quan arriba Corpus, un ou buit balla damunt del brollador i el fa enlairar i giravoltar i també la font s'engalana amb flors. El simbolisme de l'ou com balla és incert. Per uns, l'enlairament de l'ou fa pensar en la consagració de l'hòstia eucarística i, per uns altres, és una metàfora de la plenitud de la primavera.

Per tot plegat, us recomanem visitar el claustre de la catedral de Barcelona i fer-ho, si és possible, a primera hora del matí en què podreu gaudir, amb pocs visitants, del fet de caminar entre les elevades voltes gòtiques, d'observar els esvelts arcs apuntats, d'enlairar la mirada vers les centenàries magnòlies o les palmeres, de caminar lentament pel vell enllosat, d'entretenir-se davant de les oques o embadalir-se davant de la font.

Ben segur que el silenci i la calma matinal ajudarà a viure contemplativament aquest bell santuari urbà.

La diòcesi de Lleida passarà de sis a cinc arxiprestats

A partir de l'1 de setembre, la diòcesi de Lleida passarà a tenir de sis a cinc arxiprestats. Així ho ha decidit el bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, amb la signatura d'un **decret sobre la reorganització dels arxiprestats** de la diòcesi i que el bisbat de Lleida ha fet públic aquest dimecres. Amb aquesta decisió, la diòcesi passa a tenir dos arxiprestats a la ciutat de Lleida i tres que engloben el territori de la resta de la diòcesi.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Per primera vegada, l'ou com balla al Seminari Conciliar de Barcelona

Per primera vegada, al claustre de Sant Miquel del Seminari Conciliar de Barcelona (SCB) es podrà visitar, del 14 al 18 de juny, l'ou com balla i una catifa floral inspirada en un dels vitralls de la capella de la residència de Sant Josep de la Muntanya del SCB, disseny de **Llucià Navarro**, 'Jo soc el Pa de Vida'. Amb aquesta tradició, tan arrelada a la ciutat de Barcelona, s'obre l'edifici per apropar-lo a la ciutadania, mostrar-ne el patrimoni, per prendre consciència que "el cor de la Diòcesi" batega amb ritme. L'horari de visita és de dimarts a divendres de 9 a 20 h i dissabte de 9 a 13:30 h, accés lliure.

CPL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Tribuna Joan Carrera convida al teòleg Wilhelm Dancă per parlar de la guerra a Ucraïna

El degà de la Facultat de Teologia de Bucarest, **Wilhelm Dancă**, serà el convidat de la segona edició del dinar-col·loqui 'Tribuna Joan Carrera'. Catalunya Religió és una de les entitats convocants d'aquest acte que tindrà lloc aquest 14 de juny al restaurant Pomarada de Barcelona. El filòsof i teòleg parlarà sobre 'El factor religiós a la guerra d'Ucraïna'. La conferència serà en italià i els participants tindran el text de la intervenció en català a la taula. El diàleg posterior tindrà traducció consecutiva català-italià.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

FOTOGRAFIA: COMITÈ CIENTÍFIC DE PLURIEL, A PARÍS

Flaquer: “El món cristià demana ser reconegut com un igual en terra àrab”

Aquesta setmana se celebra la tercera edició del congrés internacional de Pluriel. Amb el tema **Islam i l'alteritat**, l'esdeveniment té lloc de dilluns a divendres a Beirut i, si no s'hi pot assistir presencialment, hi ha possibilitat de fer-ho en **format virtual** i gratuïtament. Dos dies seguits de conferències i panells a la **Universitat Saint Joseph**, combinades amb tallers, trobades i visites culturals a la ciutat. Aquesta iniciativa vol apropar el món cristià i musulmà, alhora que desitja apropar la realitat que es viu al Líban.

El jesuïta català **Jaume Flaquer**, membre del comitè científic de Pluriel i professor de teologia de les religions de la **Universidad Loyola**, explica que la pluralitat en un món globalitzat és un repte per tothom. En concret, la idea de reflexionar sobre com l'islam aborda la relació amb l'altre, i el va acceptant de manera inclusiva: “Neix d'una certa demanda, que el món cristià té en terra àrab, de ser reconegut com un igual, amb plena ciutadania.”

El focus d'atenció es posarà en l'islam, amb un accent concret al territori del Líban, espai on es confronten diverses cultures i religions cada dia. Així i tot, també es convida a pensar sobre

com els cristians miren l'altre, i en específic a la comunitat musulmana. "La pluralitat ens afecta i ens transforma a tots, de manera individual, global, emocional, racional, social i polític", afirma Flaquer.

"Són molts els elements que afecten l'esperança dels libanesos"

Que la seu per celebrar el congrés 'Islam i alteritat' sigui el Líban és volgut i pensat. Flaquer destaca la voluntat que es faci a la universitat de Saint Joseph on "aquest curs ha començat amb 200 professors menys, perquè el Líban està en una crisi econòmica i social extraordinària, amb una cúpula políticoreligiosa corrupta, que fa perdre l'esperança que la situació pugui millorar."

De fet, els ciutadans han deixat de manifestar-se com ara fa uns anys. "Són molts els elements que afecten l'esperança dels libanesos,

reben a refugiats que vénen de Síria, reben a refugiats que arriben de Palestina, hi ha hagut l'assassinat del primer ministre **Rafic Hariri** i la gran explosió a Beirut dels quals s'ha donat poca explicació, també una pèrdua de poder adquisitiu per 20, els ciutadans no veuen com sortir de la situació en la qual es troben". Per tot això, Pluriel defensa la iniciativa que organitzadors, investigadors i assistents coneguin aquesta ciutat. "És una manera de donar-los suport i alè, de donar a conèixer quina és la seva realitat."

Promoure el vincle entre investigadors en islam i diàleg islamo-cristià

La crida sobre el tema 'Islam i l'altre' ha tingut bona acollida, i s'han presentat més d'un centenar d'investigadors. "Ha estat difícil fer-ne la selecció, i s'ha intentat que hi hagi representació tant occidental com oriental, tant cristiana com musulmana, són totes ponències coherents

que conviden a la reflexió". Tots els panells es detallen en el [programa](#).

Pluriel va ser creada al 2014, impulsada per la FUCE (Federació d'Universitats Catòliques Europees), que és la Plataforma Universitària per a la investigació sobre l'islam a Europa i al Líban. El seu objectiu és promoure el vincle entre els investigadors que treballen l'islam i el diàleg islamo-cristià en relació amb els cristians oriental. També fomenta la interacció entre investigadors acadèmics, i actors socials com ara les empreses. Amb tot, es volen unir els camps d'investigació sobre l'islam i desenvolupar eines metodològiques per evitar situacions de bloqueig.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

El llegat de saviesa de les tradicions espirituals

MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

Es parla de la “Nova Consciència” però en realitat, no és nova. Aquesta percepció més àmplia de la realitat: inclusiva, integradora, interdependent i holística, que actualment revela la física quàntica, la trobem en les cosmovisions del taoisme, hinduisme i budisme, (religions oceàniques) però també en la dimensió mística i espiritual de les religions teistes: el cristianisme, el judaisme i l’islam, així com en les cultures indígenes, que encara avui dia sobreviuen.

El llegat de saviesa de les tradicions espirituals ens posa a l’abast els principis filosòfics que requereixen la comprensió d’aquesta visió - no dual, holística i integradora- com a fonaments

dels paradigmes emergents actuals. Però no només pel que fa al coneixement intel·lectual, sinó que també transmeten les vivències d’homes i dones que s’han endinsat en el camí de l’autoconeixement i que ens poden servir de referents i d’inspiració al llarg del nostre propi camí.

Necessitem urgentment connectar amb la nostra dimensió espiritual, la nostra qualitat humana, per integrar dins nostre aquesta visió més àmplia de la realitat. S’ha de sentir, i no només saber, que tots formem part d’un tot més gran que és la Terra, que tot està interrelacionat i que tots som interdependents. En aquest sentit, només cal que tornem als orígens de les religions,

que abracem el llegat de saviesa de les tradicions més antigues de la humanitat. Hem de ser capaços de transcendir aquesta noció errònia d’un jo autoexistent i independent de la resta, superar la visió estreta i limitada de l’egocentrisme.

En totes les tradicions espirituals hi trobem testimonis de místics i místiques que han realitzat aquesta dimensió transpersonal de l’ésser humà, justament perquè el mateix procés vivencial de transformació interior -si és autèntic- dilueix aquesta fina línia que separa el jo dels altres.

Digueu-me, expliqueu-me, Déu existeix?

MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZHDA

Tinc encara present el dia que, estant en una cafeteria, vaig poder sentir la conversa de la taula que tenia al costat. Es tractava d'uns joves que parlaven en veu alta i el que recordo és la pregunta que va formular un d'ells: "Digueu-me, expliqueu-me com es pot demostrar que Déu existeix?" La resposta va quedar a l'aire i el mateix que havia formulat la pregunta digué: "és que no es pot demostrar".

Aquest interrogant ressona en molts de nosaltres fins i tot des de la creença que Déu existeix ens adonem que no és gens fàcil parlar-ne, sobretot, si el punt de sortida és la incredulitat.

Com parlar de la fe? Com parlar d'aquesta fe? El mateix Crist dirigeix a l'apòstol Tomàs quan li diu: "Per què m'has vist, has cregut? Sortosos els qui creuran sense veure".

Sovint trobem persones que demanen consell o informació en aquest sentit i podem constatar que, en situacions límit més enllà de la quotidianitat, sorgeix de l'interior de la persona un llenguatge no habitual: el de la pregària. Ens adrecem demanant ajut davant d'allò que ens és insuperable i ens fa sentir indefensos o vulnerables. És el llenguatge del nostre ésser interior, d'aquell racó de la nostra ànima que sovint tenim adormit o ocult.

És cert que per expressar-nos sobre l'existència de Déu, sense ser-ne conscients, recorrem a testimoniatges que són referents per a molts, referents que tenen un reconeixement d'autoritat moral i espiritual. És el cas d'Anthony Bloom, que va ser Metropolita de l'Església russa a Gran Bretanya i Irlanda l'any 1966. Va prendre part activa en treballs ecumènics i va ser membre de l'església russa en el Consell Mundial de les esglésies celebrat a Nova Delhi, en 1961 i a Ginebra el 1966. Va publicar el seu llibre sobre *Comenzar a rezar* on parla sobre "L'absència de Déu", tot deixant clar que no es tracta d'una absència "real", sinó del "sentiment d'absència" que tenim. Quan ens posem davant de Déu i cridem enfront d'un cel buit del que no obtenim resposta, mirem cap a totes les direccions

però el trobem. Què hem de pensar davant d'aquesta situació? Ens recorda que la pregària és una trobada i una relació profunda, però explica que una relació no pot ser forçada ni en nosaltres ni en Déu. Bloom no tracta de justificar o explicar que és la pregària a un nivell especulatiu sinó que més aviat assenyala allò del que hem de ser conscients i el que una persona pot fer si desitja pregar.

Es dirigeix al principiant considerant-lo com a igual, perquè aquestes experiències no s'aprenen, quan Déu arriba a nosaltres o nosaltres arribem a Déu en certes circumstàncies excepcionals, perquè les coses sobtadament apareixen en una dimensió que mai no havien percebut, descobrim en el més profund de nosaltres un

"espai" on resideix la pregària i d'allà brolla. Quan prenem consciència de l'existència de Déu ens sentim en la seva presència l'adorem i hi parlem.

Ara, recordant aquell jove penso en que parlaria amb ell i li diria que Déu es troba al llindar on l'intel·lecte i la lògica donen pas a la dimensió de la fe, li diria també que si hi confia i fa cap a l'interior del seu cor, trobarà la resposta que esperava: "Digueu-me, expliqueu-me, Déu existeix?"

El Col·legi de Metges i el barri de Sant Pau de Manresa homenatjaran a Pere Tarrés

DC, 25/05/2022 | NACIÓ DIGITAL

L'Església d'Escòcia, la més gran del Regne Unit que aprova el matrimoni gai

DC, 25/05/2022 | 3/24

Dolor del Papa després del tiroteig a Texas: "Prou al tràfic indiscriminat d'armes"

DJ, 26/05/2022 | VATICAN NEWS

La crida de sor Lucía ha aconseguit 69 ambulàncies per portar-les a Ucraïna

DJ, 26/05/2022 | REGIÓ 7

L'Escolania de Montserrat i la Simfònica Sant Cugat, juntes a Santa Maria del Mar

DV, 27/05/2022 | LA VANGUARDIA

Diuenge se celebrarà la darrera Missa Polifònica al Santuari de la Cova de Manresa

DV, 27/05/2022 | NACIÓ DIGITAL

Càritas Manresa busca nova seu

DV, 27/05/2022 | REGIÓ 7

Part d'un retaule de la catedral de Barcelona acaba al Museu del Prado

DV, 27/05/2022 | ARA

Fundació Pere Tarrés
@FundacioPereTarrés

Demà és el [#DiaInternacionalJoc](#), un dret de tots els infants, adolescents i joves, segons la Convenció dels Drets dels Infants. Però per què és important aquest dret? Aquí t'ho expliquem alhora que t'ofereim recursos posar-lo en pràctica.

14:00 · 27 may. 22 · Hootsuite Inc.

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu

Avui s'han inaugurat les noves instal·lacions del centre diürn Folre, a Badalona, dedicada a l'atenció de persones en situació de sense llar. Folre està preparat per atendre diàriament fins a 35 persones.

Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona y 7 más
17:51 · 25 may. 22 · Twitter Web App

Jesuïtes Catalunya
@jesuistescat

EIDES publica "De la ferida al cor del món", que recull conferències i testimonis escoltats en el curs del mateix títol que es fa realitzar la tardor de 2021 a Barcelona. Trobareu el quadern aquí:

8:00 · 27 may. 22 · Hootsuite Inc.

FEDAC-Vic
@FEDACVic

Avui ens ha visitat en Marc, jugador i exalumne de [#1aDivisió](#) de futbol. Entre altres coses, ha volgut anar a saludar a la noia que ell [#apadrinava](#) quan estudiava amb nosaltres. Fantàstic! [#TalentMediàtic](#) [#VinclesMemorables](#) [#BioFedacs](#) [#Referents](#)

18:37 · 26 may. 22 · Twitter for iPhone

Libreria Claret
@LibreriaClaret

En Resi és un arbre petit que viu al mig del bosc amb els seus amics. No et perdís el booktràiler del conte infantil que vol ajudar a prevenir i detectar els abusos sexuals i els maltractaments infantils.

14:02 · 27 may. 22 · Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Educativa
@VedrunaCat

Només podem dir-vos [#gràcies](#) pel vostre ser i fer Vedruna. Avui a Vic, iniciem HORIZONS, primera trobada amb els docents que comencen la jubiliació. Sempre sereu referents de les nostres escoles!

10:51 a. m. · 27 de maig de 2022 · Twitter Web App

Escola Pia Nostra Senyora
@epnospiaucacio

La [#MontserratDolç](#) ens diu que tenim l'ull poc entrenat i que és tot un repte posar esforços en [#salutmental](#) amb investigacions i xerrades com aquesta. [#jornadaescolapia](#)

11:17 · 21 may. 22 · Twitter for Android

Publicacions de l'Abadia de M...
@PubliAMontserrat

Ja s'acosta la 12a edició de l'Escola d'Estiu de Literatura Infantil i Juvenil a Montserrat! Els dies 6 i 7 de juliol se celebraran les Jornades Internacionals sobre imaginació i realitat. Famílies i infants a la LJJ.

UVic-UCC y Abadía de Montserrat
8:22 · 24 may. 22 · Twitter Web App

La Salle
@LaSalleCat

No us perdeu aquest reportatge de TV3 on surten 3 alumnes de La Salle Girona parlant del seu projecte de voluntariat d'aprenentatge i Servei [ow.ly/9bRV30skFnM](#) [@GironaSalle](#) [#SomLaSalle](#) [#MiraMésEnllà](#) [#EstàsACasa](#)

9:19 · 27 may. 22 · Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Avui ens han acompanyat membres de la direcció de [@RTVEcatalunya](#) Hem tingut l'oportunitat d'explicar-los el projecte de construcció i, posteriorment, han realitzat una visita a la Basílica. Gràcies per visitar-nos.

21:56 · 25 may. 22 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Som a la trobada general de l'[#AcordCiutada](#) per una [#BcnInclusiva](#). S'hi presenta la tasca d'aquest últim any i s'estableixen les línies de treball per al curs vinent. Atents a la taula rodona sobre perspectives comunitàries en la intervenció social. [#ASGabella](#) [#FundacióEscó](#)

10:23 · 27 may. 22 · Twitter Web App

U. Ramon Llull (URL)
@uramonllull

S'acosta la Jornada anual [#URL](#) & [@MansUnides!](#)

La celebrem el 10/06 al campus [@LaSalleBCN](#) i la dediquem a la lluita i la denúncia contra la [#desigualtat](#) i la violència [#gènere](#)

Consulta el programa: [bit.ly/3lzzH3T](#)
A quin taller t'apuntes? [bit.ly/3lzeslJ](#)

Esade y 9 más
12:38 · 23 may. 22 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

